

Emeljétek fel a li személeket, és lássátok meg a tartományokat:

mert megértek az aralásra. János 4, 35.

Vallásos folyóirat.

Megjelenik minden hó elsején.

II. évfolyam.

Budapest, 1906. július 1-jén.

5. szám.

A világ profétai története.

Dániel 2.

A babilóniai birodalom egyike a leg-hatalmasabbaknak volt az ókorban. A területe nagy volt és gazdag-sága megmérhetetlen. Vallá-sának befolyása mindenfelé elterjedt és azért mondja róla a proféta, hogy »megrésze-gíti az egész földet«. Jer. 51, 7; Jel. 18, 3.

Nabukodonozor király alatt érte el hatalma tetőpontját. Ő a világ legnagyobb uralko-dóinak egyike volt, hatalmas harcos, bölcs államférfi. Nagy örömet talált országának na-gyobbításában és hatalmának szilárdításában. Azt akarta, hogy az ő birodalma meg-maradjon örökké, s mégis az ő elméjébe is felhatott azon gondolat, hogy »mi lesz ez-után?»

Isten az ő óhajását teljesítette és álom alakjában kijelentette neki a jövő titkait. Ezen álmot azonban nem tudták az ő bölcei és tudósai megmagyarázni. Végre Dániel proféta, az Úr szolgálja, megmagyarázta az álom értelmét.

Az álom.

»Te, óh király, látád és íme egy nagy állókép, nagy és jeles tekintetű kép áll vala előtted, és az ő ábrázatja rettenetes vala. Annak az állóképnek feje jeles aranyból vala, az ő melle és az ő karjai ezüst-ből; a hasa és az ő oldalai rézből. Az ő szárai vasból, lábai részszerint vasból és részszerint cserépből. Nézed vala ezt mindaddig, míg egy kő lehasada kéz nélkül és eltöré az állóképet az ő vas és cserép lábairól, és apróra rontá őket. Akkor együtt el-romla a vas, cserép, réz, ezüst és arany, és lőnek mint a polyva a nyári szérún, melyet a szél felvészen, és semmi helyét sem találni: Az a kő pedig, mely leüté az állóképet, nagy hegygyé lőn és betölté az egész földet.« Dán. 2, 31-35.

Az álom magyarázata.

»Te, óh király! Királyoknak királyok vagy, mert a mennyei Isten országot, hatalmat, erőt és dicsőséget adott neked. És valahol lakoznak emberek fiai, mezei oktalan állatok és égi madarak, adta

azokat a te kezébe, és úrrá tett téged mindezeneken: Te vagy az arany fő! És utánad támad más birodalom, kisebb a tiednél; és harmadik birodalom réz, mely az egész földön uralkodik. És a negyedik birodalom lészen erős mint a vas; mert miként hogy a vas eltör és elront mindeneket, és miként a rontó pöröly: azonképpen e birodalom is mindent eltör és egyberont. Hogy pedig láttad lábait és ujjait részszert cserépből és részszert vasból, a birodalom kétfelé oszol és valami vas erősség lészen őbenne, amint láttad, hogy a vas elegy volt a földi cseréppel. És hogy a lába ujjai részszert vas, részszert cserép; lészen az a birodalom részszert erős és részszert lészen romlandó. Hogy pedig láttad a vasat elegyülve a földi cseréppel, jegyzi, hogy összeelegyülnek emberi mag által, de egymással nem egyesülhetnek, minthogy a vas nem egyesül a cseréppel. Továbbá azoknak a királyoknak idejekben támaszt a mennyei Isten birodalmat, mely örökké meg nem romol, és ez a birodalom más népnek nem hagyatik, mely elrontja és eltörli mindezeket a birodalmakat, és az állandó lészen örökké. Amint láttad, hogy a hegyről kéz nélkül leszakadt kő elrontá a vasat, rezet, cserepet, ezüstöt és aranyat; a nagy Isten jelentette meg a királynak azt, ami ezután jövendőre lészen; és igaz az álom és bizonyos annak magyarázata.» Dán. 2, 37-45.

Ezen magyarázathoz még csak azt tesszük hozzá, hogy az arany fő a babilóniai birodalmat jelképezi, amelynek uralkodója Nabukodonozor volt. Ezen birodalom valóban arany birodalom volt egy arany korszakban. Utána következett Média-Perzsia Kr. e. 331-ben.

Média-Perzsiát meghódította Görögország, amely később több részre oszlott és így könnyen áldozatul esett a vas Rómának.

Az emberi kormányzásnak
gyengesége.

Babilon egységes országot képezett, úgyszintén Média-Perzsia is. Görögország is kezdetben, de később Nagy Sándor halála után négy részre oszlott. Róma

is mint egységes hatalom uralkodott sok ideig, de végre a vas birodalom is szétbomlott és míg eljő az Úr, most már nem lesz többé egységes világbirodalom.

Így jelentette ki a Mindenható egyszerű képletekben az emberiség történetét mindvégig.

Nagy Károly a nyugati Róma elemeit akarta egységbe összehozni, de nem sikerült. Napoleon is megkísérelte, de az ő terve sem valósult meg. Azóta is sokan fáradoztak azon, hogy az uralkodó házak összeházasítása és politikai úton való megegyezés által egy európai világhatalmat létesítsenek, de mindezen törekvések megghiúsultak. Mert az Úr azt mondta, hogy az ötödik világbirodalom a szenteknek birodalma lesz, akiknek királya nemsokára eljő az ég felhőiben.

»Igaz az álom és bizonyos annak magyarázata.«

Abdiel.

Az ember természete és sorsa.

I.

Szerencsére léteznek olyan dolgok is e világban, melyeket a mai hitetlen korszak kételkedő emberei nem tagadhatnak meg. Igen sokan vannak, akik Istent, Krisztust, a szentleket, az isteni kijelentéseket és az örök életet tagadják, de az ittralót nem tagadhatják meg. A mi létünk oly tény, amelytől eltekinteni nem lehet. Az ember egy valódi anyagi világban találja magát, egy téren, ahol számtalan titkos és csodálatra méltó kérdések zaklatják. Teste csodálatra méltó alkotás, gondolkodó tehetsége bámulatos előrelátással tervezi a jövő ügyeit. A természet titkáiban buvárkodik, különböző eszközök segítségével bővíti látókörét, átkutatja a tágas égboltozatot és nem akadályozza semmi körülmény, hogy tudását időről időre ne gyarapítsa a természet újabb és újabb titkainak felfedezésével.

De mindezen dolgok fölött lát valamit, ami mindennél titkosabb — a halált. Annak áldozatul esik a leg-

tudósabb, a legbölcsebb is az ember fiai közül. Hirtelen megszűnik minden működés, a gondolkodás megakad, a mozgás megszűnik, és a csodálatosan megalkotott szervezet végre porrá válik, — és igazán, nagyon is együgyű és könnyelmű az, akít mindezek nem indítanak komolyabb és mélyebb gondolkodásra azon kérdés fölött, hogy mi lesz ezután? Mi várható?

Ezen kérdés eldöntésére azonban a látható világban nem találunk semmiféle módot, s így magunkra hagyva a jövő titkai örökre elvolnának zárva lelki szemeink elől. Sok kérdés merül fel a halandó agyában: Honnan jön a jelen dolgok rendje? Ki rendezte be így? Mi a mi létünk célja? Micsoda természetünk van nekünk? Micsoda kötelességeink vannak? Hová vezet a mi útunk? Mily nagy az élet titka! Egykor nem léteztünk, vajjon ez lesz-e újból sorsunk? A halált látjuk mindenütt körülöttünk.

Áldozatai esendések, hidegek, szótlanok. Megszűnt az élet. Minden szellemi és fizikai működésük fennakadt. Vajjon az élet teljesen megsemmisül-e a halállal? Vajjon a halál minden létnek vége-e? Ezen kérdések nagy mértékben foglalkoztatták az embereket a legrégebb időktől kezdve.

Vajjon ezen komoly és minden gondolkozó elmét a legnagyobb mértékben érdeklő kérdésekre megfelelhetünk-e? Állanak-e rendelkezésünkre olyan eszközök, amelyekkel ezeket megoldhatjuk? Körültekintünk a földön és csodáljuk a természet szépségét, figyeljük az idő változásait és a látható világnak minden gyönyörűségét. De hiába fordulunk mindezekhez, — nem adnak feleletet kérdéseinkre. Valamit mondanak nekünk, de nem mindent. Sejtjük azt, hogy egy bölcs alkotó teremthette és tartja fenn őket. Pál apostol is mondja: »Mert ami Istenben láthatatlan, t. i. az ő örökkévaló hatalmassága és istensége, e világnak alkotmányaiából, és a teremtett állatokból megértetvén meglátatnak.« Érezzük azt, hogy őtől függ a mi létünk is.

De ezen sejtelem csak fokozza vágyunkat, mert most már azt is óhajtánánk tudni, miképpen lehet és kell

ezen főséges mindenható alkotónak szolgálni. Mit cselekedjünk tetszésére? Mi lehet az ő akaratja? Lehet-e ellenszegülni az ő rendjeinek is? Mi lenne ennek következménye? Vagy ellehennék-e nála nélkül is?

Izzó vággyal fordítjuk gondolatainkat a jövőre. Mi lesz mindennek vége? A természet hallgat. Azokhoz hasztalan fordulunk, akik a sötét völgy árnyékába eltűnnek — mert semmit nem felelnek! De ki tudja a halál árnyékának völgyét átkutatni? A föld elfed mindent, ami a síron túl van. A tudomány képtelen ezen természetfölötti kérdéssel mérközni. A képzelet cserbé hagy és a gondolkodás megakad, és így az ember kifáradva elmerül búskomor, de nem ok nélküli kétségbe.

Vannak azonban sokan, akik azt vélik, hogy képesek ezen kérdéseket megoldani. Igen hosszú idő óta arra tanították az emberiséget, hogy a lélek, amely az emberben a tulajdonképpeni »én« képezi, halhatatlan volna. Ezen lélek — úgy tanítják, független állapotban tovább él a halál után, és az ítélet megtartása után vagy a pokolban a végnélküli gyötrelemben, vagy az örökkévaló boldogságban találja megjutalmazását.

Kit nem ejtene ez a felelet a legnagyobb bámulatba? És ki nem találna szükségesnek azt nagy figyelemmel és vigyázattal megvizsgálni, mielőtt elfogadja? Mert — ha igaz ez, akkor mindjárt tisztában lehetünk azzal, hogy az emberiség legnagyobb részére vár a legrettenetesebb sors — a *végnélküli gyötrelmem*. — oly gyötrelmem, amelynek szörnyűségét szóval nem lehet kimondani. És miért várja ez az emberiséget? Azért, mert néhány esztendei könnyelmű bűnös életet folytatott e gonosz világban. Van-e ember, akinek szívében él még egy parányi emberszeretet, jóság és igazság, aki az ilyen ítéletet igaznak mondaná? Valóban elviselhetetlen a gondolat. És ha már az emberek előtt is ily képtelennek és igazságtalannak látszik ez a gondolat, mennyivel inkább a szeretetnek és a kegyelemnek Istene előtt? Nem is csoda, hogy sokan az ilyen tanok hallatára Istent zsarnoknak,

bosszúálló és haraggal teljes lénynek tekintették, aki gyönyörködik az ő teremtményeinek kinzásában.

De mielőtt ezen állításokat elfogadjánk, előbb egy további cikkben meg fogjuk vizsgálni azoknak valóságát és értékét.

S. U. után.

H. J. F.

Bizonyágtételek a gyülekezetek részére.

White E. G.-tól.

(Folytatás.)

A bizonyágtételek elhanyagolása.

Nemcsak azok hibáznak, kik nyíltan vetik meg a bizonyágtételeket, hanem azok is, kik szívükben kételyt táplálnak azok iránt. A világosságot, hogyha figyelmünkön kívül hagyjuk, már megvetettük.

Némelyek közületek külsőleg ugyan elfogadják az intéseket, de szívetek mélyén mégis kételkedtek azok igazságában. Így olyanok maradtok, amilyenek azelőtt voltatok, és a szentlélek mindig növekedő ellentállásra fog akadni nálatok. Nagyobb lesz a lelki vakságtok, kevesebb önmegtágadást fogtok gyakorolni, csökken az erkölcsi erő, az ima és istenitisztelet után való vágy; és ha nem áll be változás és megtérés, végre teljesen el fogjátok hagyni Isten igazságát. A nyert figyelmeztetések nem idéztek elő komoly változást életetekben, mert nem vettétek észre a nagy különbséget a ti életetek és az Úr Jézus élete között. Mít használnak a ti imáitok, ha megengeditek, hogy a bűnös hajlamok a ti szíveitekben gyökeret verjenek? Hogyha nem igyekeztek megjavulni, nemsokára megunjátok a figyelmeztetéseket és mint az izráeliták el fogtok szakadni Istentől. (Vol. III, p. 355.)

Sokan nem olvassák azokat a könyveket, amelyek az útmutatásokat, figyelmeztetéseket és intéseket tartalmazzák, és így vétkeznek azon világosság ellen, amelyet az Úr az ő népének adott.

A világi gondok, a világi örömhöz való ragaszkodás és a lelki búzóság

hiánya elfordították a figyelmet azon világosságtól, amelyet Isten az ő kegyelmében adott. A kételkedés és hitetlenkedés szelleme mindenütt növekedik. Az Isten trónjáról származó világosságot véka alá rejtik. Isten ezen hanyagságért az ő népét felelősségre fogja vonni. Minden útunkra eső fénysugárért számadásra von, amely előrehaladásunkra adatott, de mi azt megvetjük — mert jobban tetszik természeti hajlamainkat követni.

A »Szentlélek bizonyágtételei« című könyv legyen minden családnál, amely az Úrnak szombatját szentnek tartja. A testvéreknek ismerniök kell ezen könyvek értékét. . . . Legyen meg ezen könyv minden család könyvtárában és mindenütt, ahol sokan olvashatják. (Vol. IV, p. 391, 390. 1880.)

A prédikátorok és a nép emlékezzenek meg róla, hogy az igazság megkeményíti, ha meg nem menti az embereket. A világosság megvetése fogságba ejt és a hitelenség és sötétség rabláncjaival köt meg. Azon lélek, amely napról napra visszautasítja a szentlélek hívásait, nemsokára minden intést a legnagyobb könnyelműséggel fogad. Mint Isten munkatársainak több komolyságra s jámborságra és kevesebb önfelmagasztalásra van szükségünk. Minél nagyobb mértékben felmagasztaltatik az én, annál gyengébb lesz a bizonyágtételekben való hit. . . . Azok, kik önmagukba vetik reménységüket, lassanként eltávolódnak Istentől és mindig kevesebb és kevesebbet látnak a szentlélek bizonyágtételeiben. (Test. 31, p. 130. 1882.)

(Folytatás következik.)

— A távollevőkről soha ne mondj rosszat. Ha jót nem tudsz mondani, akkor inkább hallgass. Ami mondani való van, mondd az ő jelenlétében szemtől szembe. Ez a keresztyéni, ez a férfias, ez az emberi. Az alattomoság földalatti turkálás, vakondok munkája.

— A rendetlen ember legrendesebb a rendetlenségben.

Bibliai leckék.

Tanulmányozások

**kiváló fontosságú tárgyak fölött
a vallásos világban létező jelenvaló
hajlamra nézve.**

1. lecke. — 1906. július 7-ére.

Isten igéje.

I.

Kérdések.

1. Kitől jön a teljes írás? Mire hasznos az? 2 Tim. 3, 16. Lásd az 1. megjegyzést.

2. Mit hoz az Isten emberének? 17. v.

3. Milyen természete van Isten igéjének? Zsid. 4, 12.

4. Meddig marad meg? 1 Péter 1, 23.

5. Mi lesz annak következménye, hogyha a szentigét Isten beszédjének elfogadjuk? 1 Thess. 2, 13. Lásd a 2. megjegyzést.

6. Milyen tiszta az Istennek beszédje? Zsolt. 12, 7; 119, 140.

7. Milyen igaz az Istennek beszédje? Ján. 17, 17; Zsolt. 119, 160.

8. Micsoda erős bizonyosságunk van? 2 Péter 1, 19.

9. Szabad-e valamit az Úr igéjéhez tenni vagy elvenni? 5 Móz. 4, 2; 12, 32; Jelen. 22, 18. 19.

10. Mihez hasonlítja az Úr az ő beszédjét Ésaiás 55, 10. 11-ben?

11. Mit képes mívelni az Úrnak beszédje abban, aki azt elfogadja? Ap. csel. 20, 32. Lásd a 3. megjegyzést.

12. Meddig marad meg az Úrnak beszédje? Zsolt. 119, 89; Máté 24, 35.

Megjegyzések.

1. A szentírás Isten akaratjának kinyilatkoztatását képezi emberi nyelven. Krisztusban Isten akaratja kinyilatkoztatást talált a testben. Őbenne az »ige testté lett«. Ján. 1, 1-3. 14. A Mindenható úgy akarja, hogy az ő szentigéje mibennünk is testté legyen. Lásd Gal. 2, 20; 2 Kor. 3, 2. 3. A bibliának leg-

jobb fordítása az Isten igéjének való átfordítása a mindennapi életünkbe.

2. Az emberek szavai néha igen fontosak, de Isten szavai teremtetési erővel bírnak. Lásd Zsolt. 33, 6; 1 Péter 1, 23; Ján. 15, 3.

3. Keresztelő János »a pusztában kiáltó szó« volt, aki Ésaiás proféta jövendölését betöltötte. Ő a megtérést és a bűnbánatot hirdette az akkori népeknek, hogy hagyják el a bűn útját és hogy az Isten tiszta beszédjét újból elfogadják szívükbe. Ezen munka az Úr népe által ismételve lesz ebben az utolsó időben. Ez képezi a három angyal üzenetét Jelen. 14, 6-12-ben. Ezáltal Dávid sátora fel lesz építve. Lásd Ap. csel. 15, 13-17.

2. lecke. — 1906. július 14-ére.

Isten igéje.

II.

Kérdések.

1. Ki indította régen a profétákat szólásra? 2 Péter 1, 21; 1 Péter 1, 10. 11. Lásd az 1. megjegyzést.

2. Ki szólott a proféták szája által? Ap. csel. 1, 16; Zsid. 3, 7.

3. Kinek szavát mondja el a szentlélek? Zsid. 1, 1; Hós. 12, 10.

4. Minek nevezi el Pál apostol az Istennek beszédjét? Eféz. 6, 17.

5. Mit mível az Úrnak élő beszédje? Zsid. 4, 12.

6. Mit mondott Krisztus az ő beszédjéről? Ján. 6, 63.

7. Mitől óvja meg az Isten beszédje az embert? Zsolt. 119, 11; 17, 4. Lásd a 2. megjegyzést.

8. Miáltal lettek az egek, a föld és minden rajta valók? Zsolt. 33, 6. 9; 2 Péter 3, 5.

9. Miáltal szabadítja és gyógyítja az Úr az embereket? Zsolt. 107, 20. Lásd Máté 8, 5-13; Márk 1, 40-42. Ezek meggyógyultak az Úr szava által.

10. Mit cselekedtek a nép vezérei Isten beszédével és törvényével Krisztus idejében? Márk 7, 5-9.

11. Ki teszi azt a jelenkorban? — 1. Azok, kik a szentírás helyett a hagyományokhoz ragaszkodnak. 2. Azok,

akik az úgynevezett »magasabb kritikának« véleményét a biblia felől elfogadják és ezáltal a bibliát emberi műnek tartják. Lásd a 3. megjegyzést.

12. Ezekre nézve milyen tanácsot adott az Úr az ő népének az utolsó időben? 2 Tim. 3, 16. 17; 4, 1-4.

Megjegyzések.

1. Az Úr a proféták szájába adja az ő szent beszédét. Azért mondják: »Amit az Úr az én számba adánd, azt mondom.« (4 Móz. 22, 38.) Lásd Luk. 1, 70.

2. Az Úr Jézusnak a Sátántól való kísértetés esetéből a pusztában (Máté 4, 1-10) megláthatjuk Isten igéjének helyes és helytelen használatát. Krisztus azért hivatkozott a szentírásra, hogy a gonosznak helyet ne adjon. A Sátán ellenben azért, hogy Istent kísértse és hogy mentség legyen a bűn elkövetésére.

3. Az Úr népének egyedüli vezére legyen a szentírás. A gonosz hatalom mindent fog elkövetni, hogy annak tartalmával ne ismerkedjünk meg, mert annak tiszta igazsága világosságot vet az ő gonosz terveire. Az utolsó nagy csalás nemsokára fog bekövetkezni. Oly nehéz fog lenni az igazságot a hamiságtól különböztetni, hogy csak a szentlélek által és a szentige által tanítottak megtudhatják a biztos és üdvös utat.

3. lecke. — 1906. július 21-ére.

Isten lényéről és jellemének tulajdonságairól.

I.

Kérdések.

1. Mit kell minden embernek tenni, aki Istenhez járulni óhajt? Zsid. 11, 6. Lásd az 1. megjegyzést.

2. Képes-e az ember a Mindenható bölcseségének végre menni? Jób 11, 7; Préd. 9, 2; Róm. 11, 33.

3. Ki által ismerhetjük meg Istent? Eféz. 1, 15-17; Ján. 1, 14; Dán. 2, 20-22. Lásd a 2. megjegyzést.

4. Mit mond az Úr magáról? Ésaías 46, 9; Jer. 10, 6.

5. Milyen név alatt ismerteti magát az Isten? 2 Móz. 3, 13. 14. — »Az Eheje (én vagyok) küldött engemet tihozzátok.«

6. Mit mond a zoltáríró Isten örökkévalóságáról? Zsolt. 90, 1. 2.

7. Mi mondatik az ő bölcseségéről? Zsolt. 147, 5.

8. Kié csak egyedül minden hatalmasság? Zsolt. 62, 12.

9. Lehet-e az embernek Isten elől valahová menekülni? Zsolt. 139, 7-12.

10. Mit mondott az Úr Jézus az atyáról? Ján. 4, 24. Lásd a 3. megjegyzést.

11. Mi mondatik Isten jelleméről? 1 Ján. 4, 8.

12. Mi mondatik az ő karjáról és kezéről? Zsolt. 89, 14.

13. Miáltal nyilatkozik meg ezen erő és hatalom a bűnös ember iránt? Zsolt. 86, 5. 15; 1 Ján. 1, 9. Lásd a 4. megjegyzést.

14. Mi mondatik az ő útjairól és cselekedeteiről? Zsolt. 145, 17.

15. Kicsoda mindennek bírója? Zsid. 12, 23; Zsolt. 94, 1. 2.

Megjegyzések.

1. Istenben minden igazi keresztyén hisz. Igen sok függ az Isten lényéről és természetéről való tudásától. Hinnünk kell az ő létezésében és természetében úgy ahogyan azok ki lettek jelentve a szentírásban.

2. Istenről annyit szabad tudnunk, amennyit szent igéjében kijelentett. *Tovább menni pedig csak hasztalan okoskodás és emberi bölcselkedés.* Az ember véges eszével hogyan foghatná fel a végtelenséget? Aki pedig hittel közelodik hozzá, az meg nem csalatkozik.

3. Az a tény, hogy Isten lélek, korántsem bizonyít az ő valóságos személysége ellen. Isten egy *lelki lény*, egy *lelki test* és nem *alak nélküli erő*, amely a világűr betölti némely hitetlen emberek nézete szerint.

4. Az ember válságának, terve, amint azt a szentírásban kijelentve találjuk, bizonyítja, hogy Isten *személyes lény*. Az ő jellemének tulajdonságai, az ő kegyelme, szeretete, szentsége és irgalmassága, hogy Isten nem csupán egy erő, hanem egy intelligencia, egy gondolkodó lény. Ezen igazságra tanít a mennyei szentségben folyó főpapi szolgálata is.

4. lecke. — 1906. július 28-ára.

Isten lényéről és jellemének tulajdonságairól.

II.

Kérdések.

1. Hol van az Úrnak lakhelye? 1 Kir. 8, 30. Lásd Ján. 20, 17; 2 Krón. 30, 27; Zsolt. 123, 9. Lásd az 1. megjegyzést.

2. Mit mond Ezékiel az ő lakhelyéről? Ezék. 1, 26–28. Lásd Jelen. 4, 2. 3. 9–11.

3. Mit mond Ésaiás erről? Ésaiás 6, 1–4.

4. Minő viszonyban áll a Mindenható mindennel szemben? — Ő mindennek teremtője Krisztus által. Jer. 10, 11. 13. 16; Eféz. 3, 9.

5. Kinek hasonlatosságára teremtett az ember? 1 Móz. 1, 26. 27. Lásd a 2. megjegyzést.

6. Kihez hasonló az Úr Jézus? Miben? — 1. A dicsőségben, 2. a személyiségben. Zsid. 1, 3. Lásd a 3. megjegyzést.

7. Kinek ereje működik a természetben és mi végből? Zsolt. 104, 10–14. 19–24. Lásd a 4. megjegyzést.

8. Milyen szoros összeköttetésben volt Mózes az Úrral? 5 Móz. 34, 10.

9. Mit mondott Krisztus az ő tanítványainak a szenteknek lakhelyéről? Ján. 14, 1–3.

10. Hol lesz az Úr lakhelye, midőn új ég és új föld lesz? Jelen. 21, 1–3.

Megjegyzések.

1. Csakis a szentírásban találunk egy helyes felfogást Isten lényéről és természetéről. Isten személyes lény, aki mindenütt jelen van az ő szentleke által. Zsolt. 139, 7–12.

2. Az ember teremtésében megnyilatkozik Isten személyessége. Midőn Isten az embert ábrázatára és hasonlatosságára teremtette, akkor az emberi alak teremtőjéről tökéletes képet mutatott, de élet nélkül való volt, míg a teremtő az élet lehelete által élő léleké tette.

3. Zsid. 1, 3. verse az átdolgozott szöveg szerint úgy hangzik: »Ki fény-mása lévén az ő dicsőségének és ki-

nyomata az ő lényének stb.« Pál apostol mondja 2 Kor. 4, 4-ben, hogy Krisztus Istennek ábrázatja. Az ember is teremtett Isten ábrázatjára és hasonlatosságára.

4. Nem a természetben működő hatalmas erő az Isten, minthogy ezt némelyek magyarázzák, hanem ez az erő az őtőle származó lélek. Ő pedig független, személyes, önálló, a természet fölött való lény. (White E. G.)

5. lecke. — 1906. augusztus 4-ére.

Krisztus istensége.

Kérdések.

1. Melyik proféta bizonyítja, hogy Krisztus Urunk örök időktől fogva, azaz végnélküli? Mikeás 5, 2. Lásd Máté 2, 4–6.

2. Mi mondatik róla Ján. 1, 14-ben?

3. Honnan származik az ige? Ján. 1, 1. Lásd az 1. megjegyzést.

4. Milyen más nevet ad az Úr apostola az igének az ő első levelében? 1 Ján. 1, 1. 2.

5. Milyen nevet adott az Atya a fiúnak? Zsid. 1, 8. 10. Lásd a 2. megjegyzést.

6. Melyik profétálás lett ezáltal teljesítve? Ésaiás 7, 14; Máté 1, 22. 23.

7. Hány név alatt ismerteti a proféta Ésaiás 9, 6-ban?

8. Mit mondott Krisztus magáról? Ján. 58. Lásd 2 Móz. 3, 13. 14. és a 3. megjegyzést.

9. Mit mond az eljövendő Megváltó magáról? Jelen. 22, 12. 13; Ésaiás 44, 6.

10. Milyen más kifejezésekben találjuk ugyanezen gondolatot? Zsid. 13, 8; Zsolt. 90, 1. 2.

11. Ki a láthatatlan Istennek ábrázatja? Ki által teremtettek mindenek? Kol. 1, 12–17.

12. Milyen régi a Krisztusban alapított váltság terve? Eféz. 3, 11.

13. Milyen méltósággal ajándékozott Krisztus? Fil. 2, 9–11. 5–8.

Megjegyzések.

1. »Amaz ige« Krisztus, Istennek fia. Lásd Jelen. 19, 11–16. Ő »az Urak-

nak Ura«, Jelen. 17, 14, és ő »az Istennek ama b^áránya«.

2. A Zsidókhoz írt levelének első részében Pál apostol úgy szól Krisztusról mint teremtőről, a második részben azonban mint a világ megváltójáról, aki ember lett, hogy az emberiséget megváltsa.

3. A következő versekből kitűnik, hogy Krisztusnak isteni természete volt: Ján. 6, 48; 8, 12; 10, 11; 11, 25; 14, 6; 15, 1; 2 Móz. 3, 14.

Krisztus, még mielőtt testbe jött, már Ábrahámnak megjelent. (1 Móz. 17.) Megjelent a Sinai hegyen. (1 Kor. 10, 1-4.) Megjelent Jósuének. (Jósué 5, 13-15.) Megjelent Gideónnak. (Bir. 6, 11-24.)

6. lecke. — 1906. augusztus 11-ére.

Teremtés és megváltás.

Kérdések.

1. Micsoda a bibliában a legelső kijelentett tény? — A teremtés ténye. 1 Móz. 1, 1.

2. Mennyi idő alatt teremtetett a föld és minden rajta való? 1 Móz. 1, 3-28. Lásd az 1. megjegyzést.

3. Mit tett az Úr a hetedik napon? 1 Móz. 2, 1-3. Lásd a 2. megjegyzést.

4. Milyen tényen alapszik a hetedik nap szombati nyugalom rendje? Lásd 2 Móz. 20, 11.

5. Mit olvasunk az ember teremtéséről? 1 Móz. 1, 26. 27.

6. Miáltal vesztette el a teremtőhöz való hasonlatosságát? Róm. 3, 23.

7. Miáltal fogja ő azt visszanyerni? Zsolt. 51, 12.

8. Mi mondatik azokról, kik Krisztusban vannak? 2 Kor. 5, 17; Gal. 6, 15.

9. Mit ad az Úr ezen új tapasztalatnak jeléül? Ezék. 20, 12. Lásd a 3. megjegyzést.

10. Kinek ereje nyilatkozik a teremtésben és a megváltásban? — Istennek ereje. Lásd Ésaías 43, 1. A megváltás nem egyéb mint újjáteremtés.

11. Mit ad az Úr az embernek a teljes megváltás ideje után? Ésaías 65, 17; 2 Péter 3, 13; Jelen. 21, 1.

12. Megmarad-e a szombatnap az új földön is? Ésaías 66, 22. 23.

Megjegyzések.

1. A váltság munkája mindennek visszaállítását képezi. Isten a bűn által elrontott világot újjá teremti, hogy ismét »igen jó legyen«.

2. A jelenkor némely úgynevezett tudósa azt állítja, hogy a bibliában említett hat teremtési nap ezer meg ezer évet jelent. Ez ellentétben van a negyedik parancsolat tiszta értelmével. Így tünteti fel a teremtés napjait, mintha hosszú korszakok volnának. Ez pedig homályossá teszi azt, amit az Úr tisztán és érthetően kijelentett. (White E. G.)

Ezen fejlődés tana, amelyet most már a vallásos életbe is áthozták, az »új theologia« alapját képezi, mely szerint Isten csupán egy a mindenséget átható erő. Ezen tan hívei a Krisztus által való megváltást feleslegesnek tekintik.

3. Épp akkor, midőn a szombatonapról szóló igazságot hirdetni kezdték, igen sokan a geológusok nézetét hangoztatták, akik azt állítják, hogy a föld sokkal régebben fennáll mint azt Mózes mondja. Mindezen állítások pedig minden komolyabb bizonyíték nélkül szűkölködnek. Az özönvíz által eltemetett állatok és emberi testek közül sokan fennmaradtak a mai napig, és ezek bizonyítják, hogy a bibliában előadott események igazak. Sátán azonban folyton azon igyekszik, hogy az embereket a hitetlenségre és kételkedésre bírja, és hogy a Mindenható szent törvényét semminek állítsák. (White E. G.)

7. lecke. — 1906. augusztus 18-ára.

A szentírásban felsorolt csodák.

Kérdések.

1. Milyen okból mívelt az Úr Jézus csodákat és miért íratlak azok meg? Ján. 20, 30. 31; 4, 48; 6, 30; 7, 31. Lásd az 1. megjegyzést.

2. Mit tettek sokan mindezen jelek dacára? Ján. 12, 37.

3. Miért kell az Úr Jézusnak hinni? Ján. 14, 11.

4. Miért mívelt Mózes csodákat Izrael előtt Egyiptomban? 2 Móz. 4, 1. Miért Faraó előtt? 2 Móz. 9, 29. Miért

kelltek ezeket gyermekeiknek is elbeszélteni? 2 Móz. 10, 1. 2. Lásd a 2. megjegyzést.

5. Milyen csodák történtek a proféták idejében? 2 Kir. 4, 5. 1-14; 6, 1-7.

6. Milyen nemes jellemek fejlődtek a proféták iskolájában? Dániel 3. és 6. része. Lásd a 3. megjegyzést.

7. Minő hatalmat adott Krisztus a tizenkét tanítványnak és a hetvennek, midőn kiküldte őket? Máté 10, 7. 8; Luk. 9, 1. 2; 10, 1. 8. 9. 19.

8. Kinek ereje által mívelt Krisztus csodákat? Luk. 11, 20; Máté 12, 28. Lásd a 4. megjegyzést.

9. Mi volt az ő első csodatettének következménye? Ján. 2, 11; 4, 53. 54.

10. Mi követi azokat kik hisznek? Márk 16, 17. 18.

11. Milyen mértékben teljesült ezen ígéret az apostolok idejében? Ap. csel. 5, 12; Zsid. 2, 4. Kinek neve által mívelték ezen csodákat? Ap. csel. 4, 29. 30.

12. Vajjon mindig bizonyítéka-e a csodatevő Istentől való? 2 Móz. 7, 10. 11; Máté 7, 21-23; 24, 23. 24; 2 Thess. 2, 9. 10; Jelen. 13, 13. 14; 16, 13. 14. Lásd az 5. megjegyzést

13. Minő figyelmeztetést ad az Úr a hamis csodatevőkre nézve? 5 Móz. 13, 1-4; Ésaías 8, 20.

Megjegyzések.

1. Krisztus csak a legnagyobb szükség esetében mívelt csodákat és akkor is csak mindig az életnek fájára utalt, amelynek gyümölcse szolgál a népeknek gyógyulására. (White E. G.)

2. A szentírásban felsorolt csodák valódi isteni csodák és azért történtek, hogy Istennek hatalma megnyilatkozzék.

3. Dániel és az ő három társa Juda nemzetségéből származtak és a királyi családból valók voltak. Dán. 1, 3. 6; 2 Kir. 22, 14 és 2 Krón. 34, 22-ből azt látjuk, hogy közvetlen a babilóniai fogság idejéig Jeruzsálemben egy profétai iskola volt, amelyet valószínűleg Dániel és az ő társai is meglátogattak. Ebben az iskolában megtanulták azt, hogy Isten csodákat mível. És a mai időben is szükséges a mi ifjuságunkkal megismerkedni, hogy milyen ha-

talmas az Isten és hogy őt keresni és megérteni minden ember kötelessége.

4. A szentírásból az tűnik ki, hogy Isten nem tétlen lény, aki csupán az angyalok ezreinek hódolatát fogadja, hanem az őt környező mennyei intelligenciáknak munkakörük van és általuk összeköttetésben van az egész világ-egyetemmel. Isten angyalai minduntalan érintkeznek a földdel.

5. Kétféle csoda van. Sátánnak is van hatalma csodákat mívelni. Habár nem bir teremtő és életadó erővel, mégis nagy tehetséggel befolyásolja a teremtett lényeket s így nagy csodákat is mível. De a szentírás ezeket »hazug csodatételeknek« nevezeli el, mert csak arra szolgálnak, hogy az embereket megtevésszék és a bűnbe vezessék.

8. lecke. — 1906. augusztus 25-ére.

Az újjászületés.

Kérdések.

1. Mit mondott Krisztus Nikodémusnak? Ján. 3, 3. Lásd az 1. megjegyzést.

2. Megértette-e Nikodémus Krisztus szavait? 4. és 9. v. Miért nem? 1 Kor. 2, 14.

3. Micsoda az újjászületés? Ján. 3, 5. 8; Eféz. 4, 22-24. Lásd a 2. megjegyzést.

4. Minő változást hoz létre az ember életében? Ap. csel. 26, 18; 2 Kor. 5, 17.

5. Minő nagy fontossága van az újjászületésnek? Ján. 3, 3. 5. Lásd a 3. megjegyzést.

6. Kinek lelke szükséges ahhoz? Máté 18, 3; Luk. 18, 17.

7. Miben nyilatkozik ezen új élet? Ezék. 36, 25-27.

8. Ki létezett már, még mielőtt testben megjelent? — Krisztus. Luk. 1, 26-35.

9. Minő indulattal volt Mária az Úrnak végzése iránt? 38. v.

10. Minő fontos tanulság rejlik ebben részünkre? — Az, hogy szabadsága van az embernek az evangéliumot vagy elfogadni, vagy magától elutasítani. Jelen. 22, 17; Ján. 5, 40; Róm. 10, 9. 10. Lásd a 4. megjegyzést.

11. Minő név adatott a szentlélektől született Megváltónak? Luk. 1, 32. 35.

12. Milyen névvel nevezetnek a Krisztusban hívők az újjászületés után? Ján. 1, 11. 12; 1 Ján. 3, 1.

13. Meg fogja-e őket ismerni a világ? 1 Ján. 3, 1; Ján. 15, 19–21.

14. Kívánja-e az Úr, hogy az újjászületett ember lélekben is növekedjék? Luk. 2, 52; 1 Péter 2, 2; Eféz. 4, 13. Lásd az 5. megjegyzést.

15. Mi szolgál a lelki élet fejlődésére és táplálására? Jer. 15, 16; Jób 23, 12; Ján. 6, 48–58. 63.

Megjegyzések.

1. Nikodémus azért jött el Krisztushoz, hogy vele vitába bocsátkozzék. Krisztus azonban azt mondá, hogy az ember meg nem értheti az igazságot mindaddig, míg újjá nem születik. — Szüksége van minden embernek új szívre és új életre s csak akkor nyer olyan lelki állapotot, hogy az Isten országáról való titkokat megértse.

Sokan a jelenkorban, mint régen a zsidók, arra hivatkoznak, hogy legjobb, ha az ember abban marad, amiben született, és nem érzik az újjászületésnek szükségét. Pedig nagy szükségünk van a felülről való életre. Új természetre, új jellemre van szüksége az embernek, s ez nem jön létre természeti fejlődés útján, hanem egyedül csak az újjáteremtés után.

2. Midőn a lélek átadja magát, egy új hatalom foglalja el az új szívet. Egy változás jön létre, amelyet az ember magától meg nem nyerhet. Ez természetfölötti hatalom működése az emberi lényben.

Míg az összeköttetést Istennel nem hozzuk létre, addig hasztalanul küzdünk a bűn ellen. Jóllehet sikerül egy ideig, némely rossz szenvedélytől távol tartani magunkat akaratunk erős elhatározása útján, de végre a Sátán mégis győztes lesz. Aki az Úrral szüntelen nem jár, az ki van téve az ellenség minden támadásainak.

3. A természetes szív tisztátalan és ember azt nem tisztíthatja meg. A testi ember ellensége az Istennek. Isten törvényének nem enged, mert nem is lehet.

Róm. 8, 7. »Mert az embernek szívéből jönnek ki a gonosz gondolatok« stb. Máté 15, 19. Így tehát a szívnek forrását meg kell tisztítani, mielőtt a folyó tiszta lehet. Az, aki a mennyországot saját jócselekedete folytán akarja megkeresni, lehetetlenség után törekszik. Nem ér semmit a forma és a ceremónia. A keresztyén élete nem külső reformálásból áll, hanem a természet teljes átalakulásából. A régi embernek egészen meg kell halnia, hogy az új ember éljen. Ezt a munkát pedig egyedül csak a szentlélek viheti végbe.

4. Az újjászületésnél nem történik semmiféle erőszakoskodás, hanem az ember szabad akaratából teljesen átengedi magát az Úrnak, hogy ő uralkodjon fölötte. Lásd Fil. 2, 5; Jelen. 3, 20.

5. Hit által Krisztuséi leszünk és hit által növekedünk öbenne. Adás és vevés által. Neked mindened neked kell adnod, szívedet, akaratodat, szolgálodat, szóval egész magadat, hogy engedelmeskedj minden ő kívánságának, és te meg végy őtől mindent — Krisztust, teljességet, áldást, hogy lakozzék ő a te szívedben, legyen erőd, igazságod, örökös segítőd — hogy adjon neked erőt az engedelmességre.

Ajánld magad minden reggel az Úrnak, tedd ezt első dolgoddá. Legyen imádkozásod ez: »Végy engem, óh Uram, egészen magadnak. Minden én tervem eléd teszem. Használj engem naponta a te szolgálatodra. Lakozz énbennem és minden én munkám végeztessék benned. Legyen ez napi foglalkozásod. Mindennap ajánld magad az Úrnak arra a napra. Így napról napra a te életed átalakul jobban és jobban Krisztus életéhez hasonlónak.« »Jézushoz vezető út«, 79. és 80. old.

9. lecke. — 1906. szeptember 1-ére.

A hitből származó engedelmesség.

Kérdések.

1. Micsoda a hit? Zsid. 11, 1.

2. Miáltal cselekszik a hit? Gal. 5, 6; 1 Ján. 3, 3. Lásd a megjegyzést.

3. Miben nyilatkozott a hit a régi hívők életében? Zsid. 11, 32–34. 12

4. Mi az élő hitnek bizonyítéka? Jak. 2, 14–26.

5. Minő eredménnyel munkálódott Pál apostol a pogányok között? Róm. 15, 18.

6. Mit magyarázott Pál apostol minden pogányoknak a proféták írásai-ból? — A hitben való engedelmességet. Róm. 16, 26.

7. Miáltal cselekszik az igazi hit? Gal. 5, 6. És micsoda a szeretet? Róm. 13, 8, 10.

8. Kit hoz az igazi hit a mi szívünkbe? Eféz. 3, 17.

9. Mit ad Krisztus azoknak, kik őt befogadják? Ján. 1, 11, 12.

10. Mennyit tehetünk nála nélkül? Ján. 15, 5.

11. Mennyit cselekedhetünk, hogyha Krisztus mibennünk lakozik? Fil. 4, 13.

12. Miáltal győzzük meg e világot? 1 Ján. 5, 4.

13. Mi áll mindezek szerint közvetlen összeköttetésben az igazi hittel? — A cselekedetek. — Isten törvényének megtartása. Jelen. 14, 12; Róm. 3, 31.

Megjegyzés.

»Üdvöt ugyan nem kapunk az engedelmisség által, mert az üdv Isten szabad ajándéka, mely csak a hit által vehető. Azonban az engedelmisség a hit gyümölcse. — Az az úgynevezett hit, mely azt vallja, hogy az őt az Istennek való engedelmisség alól felmenti, az nem hit, hanem *elbizakodottság*.«
»Jézushoz vezető út«, 70. 71. old.

10. lecke. — 1906. szeptember 8-ára.

Az ima.

Kérdések.

1. Minő kéréssel fordultak a tanítványok egy alkalommal az Úr Jézushoz? Luk. 11, 1. Lásd az 1. megjegyzést.

2. Milyen imát adott nekik mintául? Luk. 11, 2–4. Lásd a 2. megjegyzést.

3. Minő oktatásokat és ígéretekot adott a Megváltó Luk. 11, 9–13-ben?

4. Továbbá minő oktatások adattak Jak. 1, 5–7-ben és Márk 11, 24-ben?

5. Minő példabeszédet adott Krisztus, amelyben az imának komolyságát kiemeli? Luk. 11, 5–8; 18, 1–8.

6. Hogyan imádkozott Ilyés proféta és minő eredménnyel? Jak. 5, 17. Lásd a 3. megjegyzést.

7. Melyik könyörgés igen hasznos? Jak. 5, 16.

8. Ki segíti a mi erőtlenségünket az imában? Róm. 8, 26, 27.

9. Milyen lelki indulattal kellene lenni, midőn imádkozunk? — Mindig hálaadással jelenjünk meg az Úr előtt, soha panasszal és zúgolódással. Fil. 4, 6; 1 Thess. 5, 18.

10. Mennyit kell imádkozni? Luk. 18, 1; 1 Thess. 5, 17; Róm. 12, 12.

11. Hányszor imádkoztak Dávid és Dániel naponta? Zsolt. 55, 17; Dán. 6, 10. Lásd a 4. megjegyzést.

12. Hol és mennyi ideig imádkozott némelykor a Megváltó? Luk. 6, 12; Márk 1, 35. Mit mond az Úr Jézus a titkos házban való imáról? Máté 6, 5, 6.

13. Mily akadályja lehetséges az imának a családi körben? 1 Péter 3, 7. A gyülekezetben? Máté 5, 23, 24. Lásd az 5. megjegyzést.

14. Kinek imáját nem hallgathatja meg az Úr? Zsolt. 66, 18. Kinek könyörgése utálatos? Péld. 28, 9.

15. Hogyha azt akarjuk, hogy Isten megbocsásson minekünk, mit tegyünk az imánkban? Márk 11, 25; Máté 6, 14, 15; 18, 32–35. Lásd a 6. megjegyzést.

16. Milyen indulattal kell lennünk mindenkor a mi ellenségeink iránt? Máté 5, 44.

Megjegyzések.

1. Igen szükséges imádkozni tanulni. A régi proféták iskoláiban nagy súlyt fektettek erre. Sokan nem jól kezdik a napot. Dávid minden dolga előtt szokott imádkozni. Zsolt. 5, 3, 4.

2. A »Miatyánk« a legrövidebb, a legfontosabb és isteni gondolatokban leggazdagabb azon imák között, amelyek a szentírásban találhatók.

3. Ilyés profétától megtanulhatjuk azt, hogy röviden és hathatósan kell imádkozni. Nagyon szükséges az imaóra. Az imaóra alkalmával imádkozhatunk: 1. az Úr munkájának előrehaladásáért; 2. a gyülekezet gyarapodásáért; 3. egyes

lelkek megerősítéséért és megszabadításáért; 4. a szülők gyermekeinek megtéréséért, stb.

4. Ez utolsó időben, midőn Sátán kettős erővel támadja meg az Úr népét, vajjon nem volna jó Dávid és Dániel példáját követni és háromszor naponta imádkozni?

5. Vannak lelkek, kik az Úr gyülekezetében búzgóak az imában, de ennek dacára nincsenek kibékülve testvéreikkel. Míg a teljes egyetértés és összhang hiányzik, addig ne is számítsen senki arra, hogy Isten könyörgését meghallgatja.

6. Isten megígérte, hogy úgy fog velünk szemben eljárni, miként mi másokkal cselekedünk. Ha másoknak nem bocsátunk meg, Isten nekünk sem fog megbocsátani. A zoltáríró mondja: »Az irgalmashoz te irgalmas vagy, és a tökéleteshez tökéletes vagy. A tisztával tiszta vagy, és a visszáshoz visszás vagy.« Zsolt. 18, 25–28; Jak. 2, 13; Máté 6, 14. 15.

Boldogok a tiszta szívűek.

11. lecke. — 1906. szeptember 15-ére.

Egy újkori elszakadás.

Kérdések.

1. Minő figyelmeztetésre van szükségünk, midőn az atyafiai szeretet sokak szívéből eltűnik? Jud. 3.

2. Mi fog bekövetkezni az utolsó napokban? 2 Tim. 3, 1–5.

3. Mit tesznek némelyek az utolsó időkben? 1 Tim. 4, 1.

4. Meddig nem jöhet el az Úr napja? 2 Thess. 2, 3. 4.

5. Hogyan mutatja ezt az Úr a profétálásban? Jelen. 13, 1–8.

6. Milyen név adatik más helyen ezen vallás-politikanak? Jelen. 17, 1–5.

7. Mi idézte elő a régi Babilon elcsúszását? Dán. 5, 18–24.

8. Mit mond a szentírás az újkori Babilon sorsáról? Jelen. 14, 8; 18, 1–3.

9. Milyen mozgalom kísérelte meg az elesett anyaszentegyházat a tiszta evangéliumhoz visszavezetni? — A reformáció a 16. században Luther Márton és munkatársai által.

10. Milyen alapon folytatták a reformációt? — A bibliai alapon. A reformátorok megerősítést nyertek a tiszta evangéliumból. Róm. 1, 17; Ap. csel. 20, 32; Máté 22, 21; Róm. 3, 28.

11. Melyik profétálásból láthatjuk, hogy az elszakadott egyház alapelvei vissza lesznek vetve? Jelen. 13, 11–17.

12. Milyen mértékben hagyták el már a jelenkorban a protestantizmus alapontjait? — Briggs dr., egy híres protestáns theológus, azt mondja, hogy: »a jelenvaló protestáns theológusok nézeteit a legnevezetesebb tantételek felől a régi reformátorok nem is fogadnák el.

13. Milyen következménye lett most mindezen eltéréseknek a protestáns világban? A »modern theológia« elfogadása a régi egyszerű evangélium helyett a következő változást hozta a keresztyén világban:

A természet imádását az élő, személyes Isten imádása helyett.

Egy emberi Megváltót az istenies Megváltó helyett.

Csalhatatlan bölcselkedést a csalhatatlan szentírás helyett.

»Modern gondolkodást és elmélkedést« az »azt mondja az Úr« helyett.

Emberi bölcselkedést Isten kinyilatkoztatásai helyett.

Degenerációt regeneráció helyett.

Fejlődés és evolúció tanát az újjá születés tana helyett.

A környezet megváltozását a szív megváltozása helyett.

Emberi akaraterőt az ima és a hit által nyerhető erő helyett.

Földi gazdagság és dicsőség után való vágyat az isteni igazság után való vágy helyett.

Már nem félnek a gonoszság megbüntetésétől, és igen kevesét törődnek az örök élet elnyerésével.

Már azt hiszik, hogy végre úgyis mindenki üdvözülni fog.

14. Milyen üzenetet ad az Úr a világban élő embereknek, hogy ezen sok tévedéstől megszabaduljanak és Krisztus második eljövételére előkészüljenek? Jelen. 14, 6–12.

15. Minő alapigazságok lesznek újból hangsúlyozva ezen nagy reformálási mozgalomban? Ésaías 40, 3–10; Luk.

3, 1-6. A keresztelő János által végzett munka ismétlődni fog ebben az utolsó időben.

Megjegyzés.

»Csak Krisztus egyedül képes bűneinket tőlünk elvenni. Ez nem történhetik a mi jó cselekedeteink által. A hit által való megújulás után pedig megnyilatkozik a jó cselekedet éppúgy mint az élőfán a gyümölcs.« Luther.

12. lecke. — 1906. szeptember 22-ére.

A régi ösvények.

Kérdések.

1. Miben teremtette Isten az embert? Préd. 7, 29.

2. Mit kerestek ennek dacára az emberek?

3. Minő tanácsot ad az Úr nekik? Jer. 6, 16.

4. Hogyha a régi ösvényeken járnak, mit fognak találni?

5. De mivel vádolja az Úr az embereket? Jer. 6, 19.

6. Mit óhajtott Dávid megérteni? Zsolt. 119, 27. 32. Milyen úton óhajtott ő járnival?

7. Mit mond a Megváltó magáról? Ján. 14, 6.

8. Van-e még más út az üdvösségre? Ap. csel. 4, 12.

9. Mit mondott Krisztus az Isten törvénye iránt való saját engedelmeségéről? Ján. 15, 10.

10. Minek mondja Krisztus magát? Ján. 10, 7. 9.

11. Mit mond azokról, kik nem az ajtón mennek be az akolba? Ján. 10, 1.

12. Mit mond az apostol az utolsó időkről? 1 Tim. 4, 1. Lásd a megjegyzést.

13. Minő figyelmeztetést ad az Úr nekünk mindezekre nézve? 1 Ján. 4, 1.

14. Miről ismerjük az Istennek lelkét? 2. 3. v.

15. Minő figyelmeztetést adott Péter apostol erre nézve? 2 Péter 2, 1-3.

16. Mit tegyünk tehát mindezekkel szemben? 2 Kor. 13, 5; Jud. 3.

17. Mit fog az Úr népe felépíteni az utolsó időben? Ésaías 58, 12.

18. Milyen csorbát ejtett az ellenség az Úr törvényén és melyik parancsolatot törölték ki? 13. 14. v.

Megjegyzés.

Nyilvánvaló dolog, hogy sokan elhagyják a hitet, belemennek az anti-nomismusba, a spiritismusba, a theosofismusba, a magasabb kritizismusba, a pantheismusba és még sokféle más-ismusba, ahol az Istenben való hit, a szentírás és a Krisztus nincsenek. Egy igen nevezetes napilap a következőt mondja: »Sokan a jelenvaló időben már nem veszik semmibe az evangélium hirdetését. Azon theologiai kifejezések, melyek egykor oly ismerősek voltak, t. i. a váltáság, az újjászületés, a megigazulás, a megszentelés, ma már sokak előtt értelem nélkül való szavak; sőt a ,keresztfáról való tudomány' névelmek nézete szerint csak a vallásos érzékenység felesleges és felháborító szójárása!«

Egy amerikai baptista lelkész búcsúbeszédében figyelmeztette híveit, hogy midőn utódját megválasztják, ne válaszszanak olyant, aki az Istenségben nem hiszen!

A különböző hamis tanok sorára vonatkozólag lásd a 11. lecke 13. kérdéséhez tartozó megjegyzéseket.

13. lecke. — 1906. szeptember 29-ére.

Jutalom és büntetés.

Kérdések.

1. Mi következik minden igaz és minden gonosz emberre? Préd. 3, 17.

2. Mire rendelt Isten egy napot? Ap. csel. 17, 31.

3. Hol és mi végből kell mindenkinek egykor megjelennie? 2 Kor. 5, 10. Lásd Préd. 11, 9.

4. Mi ad sokaknak bátorságot a bűnökre? Préd. 8, 11.

5. Midőn Jézus eljő, mit fog hozni magával? Jelen. 22, 12.

6. Mikor lesz az igazaknak megjutalmazása? Luk. 14, 13. 14; Pél. 19, 17.

7. Hol sanyargattnak meg az emberek? Pél. 11, 31.

8. Mi lesz az igazaknak jutalma? Máté 5, 5; Ésaías 65, 21. 22.

9. Mi lesz a bűnösök sorsa? Mal. 4, 1; Zsolt. 9, 16-18; 37, 20; 2 Thess. 1, 7-9.

10. Mindezekkel szemben minő figyelmeztetést kell adnia az Úr szolgálóinak? Ésaías 3, 10. 11; Ezék. 3, 18.

11. Minő szavakkal figyelmeztette keresztlő János az embereket? Máté 3, 11. 12. Dávid? Zsolt. 1. Krisztus? Máté 25, 46. Péter? 2 Péter 3, 10.

12. Mi mondatik a szentírásban a gonoszok végbüntetéséről? Jelen. 20, 9.

13. Mikor fog ez bekövetkezni? 7. v. Minek nevezetik ama halál? 14. v.

14. Mi fog ezekután bekövetkezni? Jelen. 21, 1.

15. Kik fognak az új földön lakni? 2 Péter 3, 13.

A missió köréből.

Isten gondoskodása a szegényekről.

Isten a szeretetnek atyja lévén, az ő gyermekeiről mindenkor gondoskodik. Így a szegényekre is gondot visel. Nincsen más, ami jobban jellemzi a Mózes által adott törvényeket, mint az azokban kifejezett könyörületesség és jóindulat a szegények iránt. Dacára annak, hogy az Úr az ő gazdag áldásait megígérte az ő népének, még sem óhajtotta, hogy egészen feledkezzenek meg a szegénységről. Ő azt mondá, hogy mindig lesznek szegények a földön. Mindig lesznek olyanok, kik az Úr népének jóságát és könyörületességét igényelni fogják. 5 Móz. 15, 11-ben azt olvassuk, hogy: »Nem léssen koldus nélkül a föld; annakokáért parancsolom neked és azt mondom, hogy örömet megnyissad kezdet a te atyádfiának, a te szegényednek és a te koldusodnak a te földeden.« Továbbá Máté 26, 11-ben azt mondá Jézus, hogy: »A szegények mindenkor lesznek veletek.« Az apostolok is »arra intenek, hogy a szegényekről megemlékeznék«, amit Pál apostol igyekezett cselekedni. Gal. 2, 10.

Mint most, akkor is voltak, kik be-

tegség vagy szerencsétlenség folytán vagyonukat elveszítették, és még sem szűkölködtek, míg az Úr népe még tartotta a szegényekről adott rendeleteket.

»A gazdag és szegény összetalálkoznak, mindkettőt pedig az Úr szerzi.« Péld. 22, 2. »Kölcsön ad az Úrnak, aki kegyelmesen ad a szegényeknek; és az ő jótéteményét megfizeti neki.« Péld. 19, 17.

Azért kedves testvérek és barátaink, ne mulasszátok el rendesen adakozni a szegények részére. Adjátok a szegények részére szánt ajándékokat a *gyülekezeti pénztárnok*nak vagy ahol nincs, küldjétek el egyenesen a központi szegénypénztár kezelőjéhez: *Reijschneider Károly, Brassó, Hátulsó utca 9. sz.* címre, aki egyúttal a már megkapott adakozásokat nyugtázza.

1906. május 1-ig befolyt:

Békés-esabai gyülekezettől	K 14.—
Brassói	„ 3.—
Budapesti	„ 15.—
Fogarasi	„ 2.40
✓ Kumáni	„ 3.20
Récesei	„ 5.—
Szegsvári	„ 1.34
Összesen	K 43.94

Már van tudomása a kedves testvéreknek arról, hogy eddig majdnem minden gyülekezetünkben alakult egy szegénypénztár. Eddig úgy volt, hogy minden gyülekezet fenntartotta saját szegényeit. Ez a rendszer azonban nem felelt meg a célnak, mert van oly gyülekezet, amely magában nem képes tartani segélyezésre méltó szegényeit. Vannak azonban gyülekezetek, hol nem is találtatik tag, ki a szegények pénztárából való segélyre van szorulva. Így már a kolozsvári konferencia alkalmával indítványozva lett, hogy a terhet legjobban azáltal lehet felosztani, hogyha minden gyülekezet a szegénypénztárában összegyűjtött adakozásokat egy központi szegénypénztárhoz küldi, és pedig legalább negyedévenként, úgy, hogy ezen célra adott pénz egy pénztárban legyen. Azon gyülekezetek előjárói, kiknek szegényei vannak, viszont forduljanak missiói területünk bizottságához, amely minden esetet külön megvizsgál és a segély megadása fölött határoz.

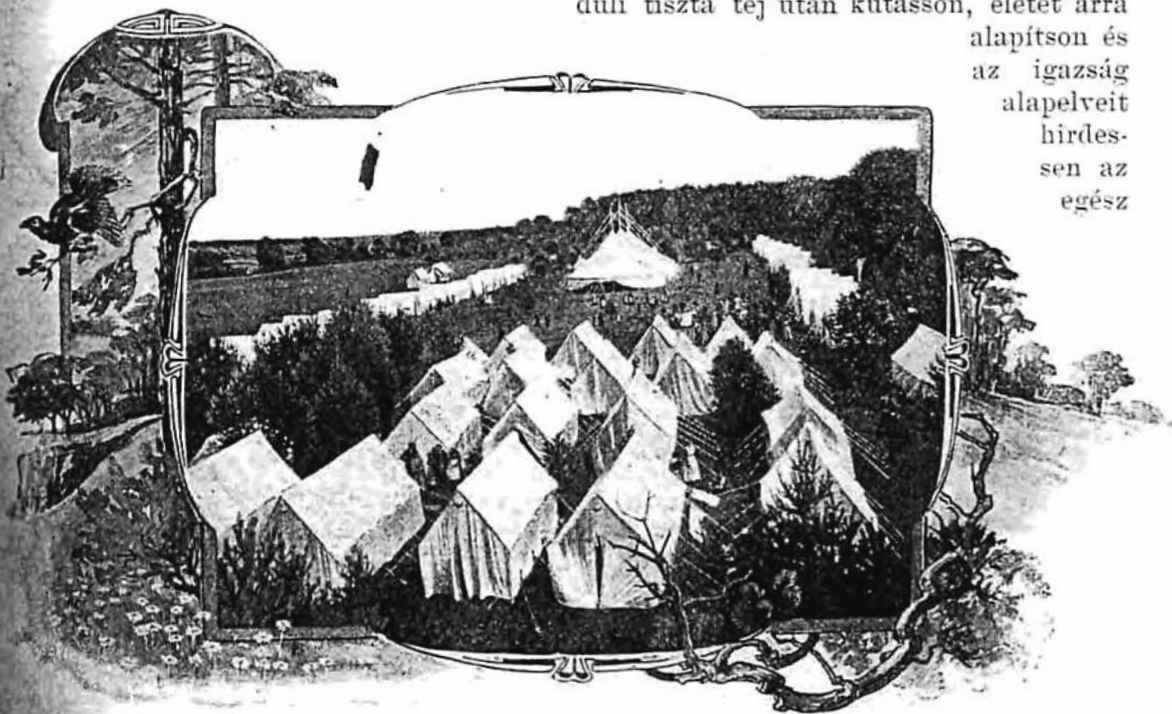
Eddig a fentemlített gyülekezetek ezen renndhez csatlakoztak s reméljük, hogy a többi gyülekezeteink is a jó példát követni fogják. Az egyes szét-szórt tagok pedig, kik távol laknak valamelyik gyülekezettől, egyenesen küldhetik Reifschneider K. A. testvérünkhöz adakozásaikat, akit egyelőre ideiglenesen megbíztuk a központi szegénypénztár kezelésével.

Legyünk szorgalmasak, kedves testvérek, a jóságos cselekedetekben.

Minden további felvilágosítással szívesen szolgálók. *Huenergardt János F.*

azon mód fölött tanácskozni, hogyan lehetne a bibliai igazságot legcélszerűbben és legsikeresebben terjeszteni. Ez nemcsak az Úr ezen végmunkájának fontosságára nézve szükséges, hanem főképpen a jelenvaló úgynevezett keresztyéni korszakban uralkodó hitetlenségre nézve, amelynek szándéka és törekvése az, hogy az isteni igazság alapjának, a szentírásnak érinthetetlen jellemét aláássa, és úgy az egyedül a bibliára alapított keresztyénséget buktassa. Ezen öntudat arra indíton minden keresztyént, hogy az Isten beszédjének egyedüli tiszta tej után kutasson, életét arra

alapíton és az igazság alapelveit hirdessen az egész

Sátortábor Friedensauban a konferencia alkalmával.

Évi közgyűlésünk Friedensauban.

Mint a múlt években úgy ezen nyáron is a német unió-konferenciánk évi közgyűlése Friedensauban, a magdeburgi kerületben (Németországban) július 19.-től 29.-ig fog megtartatni, amelyhez testvéreinket és az igazság barátjait legszívélyesebben meghívjuk.

A mi korszakunkat a sokféle irányban való összejövetelek törekvése jellemzi, és úgy szükséges a Jelen. 14. részében leírt nagy adventi üzenet képviselőinek, úgymint minden igazságpártolónak is, időről időre összejönni, a szentírást közösen tanulmányozni és

világban, mint azt az utolsó kegyelem-üzenet felhívása tőlünk követel.

Úgy ezidén is gyönyörű alkalmunk lesz, magunkat közösen az örök ige drága kincseivel megerősíteni, hogy az Urunk és Üdvözítőnk közelgő második eljövételében való hitünk megszilárduljon.

A nagy sátortábor Friedensauban minden látogatónak elegendő helyet nyújt és a nyilvános gyülekezetek már előre, mint a múlt években is, megbecsülhetetlen áldást megígérnek. Aki csak valahogyan tudja lehetségessé tenni, jöjjön el.

Ising W.

a német unió-konferencia titkára.

Negyedévi kimutatás a magyar missiói területről

1906. január 1-től március 31-ig.

Helységek	Tagok száma	Felvét.		Dézsmá		Elsőnap adom.		Imanapi adom.		Szombati iskola			Vall. irat. eg.	
		Kereszt.	Szav.	K	f.	K	f.	K	f.	Tagok száma	K	f.	Kimut.	K
Arad	28	—	—	42	65	2	30	—	—	25	6	44	5	4
Békés-Csaba	15	—	—	121	85	—	—	—	—	13	13	27	—	—
Brassó	9	—	—	69	10	9	—	—	—	12	10	81	—	10
Budapest	25	—	—	263	65	14	18	—	—	26	29	84	37	5
Fogarás-Drid.	26	—	—	180	76	2	12	—	—	26	21	54	—	—
Kolozsvár	42	—	—	166	—	2	30	—	—	23	14	93	7	40
Kumán	10	—	—	58	96	1	30	—	—	16	6	29	3	—
Nagyselyk	11	—	—	55	—	3	30	—	—	12	8	—	—	—
Nagyszében	6	—	—	23	—	2	—	—	—	6	5	—	—	—
Nagyvárad	9	—	—	32	03	—	—	—	—	9	5	29	—	—
Réce	4	—	—	122	—	3	70	—	—	5	13	38	—	—
Szegesvár	11	—	—	81	—	5	—	—	—	12	11	—	—	7
Temesvár	6	—	—	47	—	4	90	—	—	5	2	52	—	—
Vista	29	1	1	106	56	—	—	—	—	29	3	80	—	—
Által. közgyűlés	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Összesen	231	1	1	1369	56	50	10	—	—	219	152	11	52	68

Különfélék.

— A lóverseny ellen az utóbbi időben a közönség és a sajtó ritka egyöntetűséggel nagy arányú mozgalmat indított. Egy fővárosi napilap szerkesztője ugyan bevallja, hogy nehéz küzdelmet vettek fel, mert az erkölcsi fogalom nálunk annyira megromlott, a lelkek annyira meg vannak mérgezve, hogy nem hálások az emberek azok iránt, akik érdekeiket védik, hanem azoknak pártjára állanak, kik érdekeiket rontják. Sokan, akik minden pénzcsekjüket ott hagyták és ott fogják a jövőben is hagyni a lóversenyen, még ellenkezniének a lóversenyezés megszüntetését. De azért bátran kell szembe szállani vele. Kívánatos, hogy sikeresen folytathatják a harcot a turf-átok ellen, mert ha győznének, nemcsak sok szegény ember pénzt, hanem sok ember becsületét is megmentenének, amely sokkal értékesebb a pénznél.

— A boldogságnak föltételei. Egy igen olvasott napilapban a következő hirdetményt találjuk: »Minden, ami egész ségessé és boldoggá tesz: halászni, henyelkedni, vadászni, úszni, iszapos für-

dők, meleg források, különféle sport a egész éven át N...-ben.« Tehát az a boldogságnak föltételei: henyelkedni mulatságból Isten teremtményeit megölni, vagy különféle módon az idő agyonütni! Milyen üresnek tetszik mind ez! Mennyivel jobb az ihletett hirdetés: »Boldog ember az, aki féli az Urat, és aki az ő útjaiban jár. A te kezeidnek munkáját eszed; boldog lészesz és jól léssen dolgozol.«

„AZ ARATÓ“

havi folyóirat.

Nyomtatja és kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Hamburgban.

Felölös szerkesztő: Huenergardt János F.

Előfizetési ára:

Egy egész évre K 1.80
Egy fél évre „ —.90
Egyes példányok „ —.15
Külföldre, egy egész évre „ 2.50

Előfizetések

Huenergardt János F., Rákosszentmihály,
Rákóczy-utca 17. sz.

címre küldendők.